

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-24/2024-3
Zagreb, 17. lipnja 2025.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Šćekića, kao predsjednika vijeća, mr. sc. Domagoja Vučkova i Lidiye Vukičević, kao članova vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a st. 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora H. Š. iz Z., na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Sv-10/2024-4 od 22. svibnja 2024., u sjednici održanoj 17. lipnja 2025.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća trgovačkih sudova Republike Hrvatske (dalje: Sudačko vijeće) odlučeno je:

„Utvrđuje se da M. Lj. K., sutkinja Trgovačkog suda u Osijeku, nije povrijedila Kodeks sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a. i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba upravnog postupka, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine odluku Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i predmet mu vrati na ponovno odlučivanje.

3. Uvodno je potrebno istaknuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnínik). Odredbom članka 1. Poslovnínika propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo

u granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je M. Lj. K., sutkinja Trgovačkog suda u Osijeku, počinila povredu Kodeksa sudačke etike postupajući kao parnični sudac u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem P-404/2023. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da je sutkinja u tom predmetu propustila zatražiti od predsjednika suda zakazivanje sjednice sudskog odjela kako bi se raspravilo o pretpostavkama za podnošenje prijedloga za pokretanje oglednog spora odnosno dostaviti taj prijedlog Vrhovnom sudu republike Hrvatske na odlučivanje, proizlazi da se pritužba odnosi na povredu iz točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa. Sudačko vijeće je, nakon uvida u dokumentaciju koja je dostavljena u privitku prijedloga za pokretanje postupka radi kršenja Kodeksa i očitovanja sutkinje od 26. travnja 2024., utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da sutkinja M. Lj. K. nije počinila povredu iz točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe izražava svoje nezadovoljstvo u odnosu na primjenu mjerodavnog procesnog i materijalnog prava tijekom prvostupanjskog parničnog postupka, a koja, sve da je i pogrešna, ne ukazuje na istaknute povrede Kodeksa.

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru prvenstveno ističe kako je pogrešno pravno shvaćanje Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da su suci u postupku utvrđivanja povrede Kodeksa zaštićeni tzv. sudačkim imunitetom iz članka 8. stavka 2. ZS-a odnosno da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke s obzirom da je takvo pravno shvaćanje, po njegovoj ocjeni, u direktnoj suprotnosti s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske od 24. rujna 2009. broj U-IX-3911/2009. Pritom ponovno detaljno i obrazlaže na koji način je prvostupanjska sutkinja trebala postupiti povodom njegovog prijedloga za pokretanje oglednog spora te zbog kojih razloga je tijekom postupka trebala zatražiti od predsjednika suda zakazivanje sjednice sudskog odjela kako bi se o tom pravnom pitanju raspravilo odnosno radi čega je taj njegov prijedlog trebalo dostaviti Vrhovnom sudu na odlučivanje, izražavajući pritom svoje neslaganje i nezadovoljstvo s načinom na koji je prvostupanjski sud postupio u konkretnoj pravnoj situaciji. Na taj način, u suštini, iznosi svoje drugačije viđenje stvari koje se odnosi na pravilnost i zakonitost vođenja prvostupanjskog postupka i odgovarajuću primjenu materijalnih i procesnih odredbi.

7. Međutim, ističući navedeni prigovor, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, imajući u vidu odredbu članka 119. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i članka 8. stavka 2. ZS-a pravilan je zaključak Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje predstavlja kazneno djelo. Pritom također

treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka, pa tako i odluka kojima se upravlja postupkom (odluka o oglednom sporu) može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto je podnositelj pritužbe i iskoristio u ovom parničnom predmetu podnoseći žalbu protiv rješenja kojim je odbijen njegov prijedlog za pokretanje oglednog spora. Međutim, tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeće u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije zadovoljan načinom na koji je prvostupanjski sud postupio povodom njegovog prijedloga za pokretanje oglednog spora, a na što se i žalio u prvostupanjskom postupku u kojem je on sudjelovao kao stranka, ne ukazuje na postupanje suca koje bi bilo protivno točkama 2., 5., 6. i 9. Kodeksa s obzirom da je tu odluku i konkretno postupanje suda, sukladno članku 6. ZS-a, podnositelj prigovora pobijao žalbom kao redovnim pravnim lijekom. Pritom podnositelju pritužbe treba napomenuti da čak i u situaciji da je odluka suda bila nepravilna i nezakonita te da je sud pogrešno primijenio pojedine odredbe procesnog i materijalnog prava, a u situaciji kada se protiv takvih odluka mogu podnijeti odgovarajući pravni lijekovi, kao što je ovdje bio slučaj, donošenje i takvih odluka ne može se automatski podvesti pod povredu točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Šćekić